

הנסיד לממלכת סלבודקא

**בלב קרוע עמדו אלפי תלמידי ובוגרי ישיבת
"אור אלחנן" ומיאנו להיפרד מרבים הנערץ הגאון
הגדול רבי משה מרדכי חדש זצוק"ל, שהסתלק
מעימם בחטף, בשיא פריחתו התורנית ■
תלמידים ומקורבים מספרים על מסירות הנפש
להרבצת תורה, גדלות הרוח ואצילות הנפש
של אחד מהשרידים האחרונים של שושלת
סלבודקא המעטירה**

שבתאי פוגל

בריקוד עם הגר"מ לאו

הגר"מ זצ"ל עם יבלח"א אחיו הגר"א חדש

לכל אדם.

ברכות השנים העתיקה הישיבה את משכנה לשכונת רוממה, שם התפתחה לבלי הכר, והוא הנהיג את הישיבה ביד רמה עשרות בשנים במסירות אין קץ, וכל ימיו תמידין כסדרם השקיע עצמו עליה לרומם ולפאר כל בחור מבניה, כאב על בנים ממש.

מלבד זאת, הקים את הישיבה לצעירים בירושלים, בראשות הגאון רבי משה בונם קרויס שליט"א, ואותה הרחיב והגדיל במסירות נפש, כשהוא מגיע פעם בפעם למסור שיעור כללי לבני הישיבה שנקשרו בו בקשרי תורה מסועפים, וקיבלו רבות מדמותו המיוחדת.

ברבות השנים פיתח הגר"מ חדש זצוק"ל את מוסדות ישיבת 'אור אלחנן', וייסד ברחבי הארץ מספר שלוחות המשמשות כישיבות קטנות, ישיבת 'אור אלחנן' בטבריה, וישיבת 'כנסת מאיר' בראשון לציון, וישיבת 'אור אלחנן' במודיעין עילית, כשהוא ממנה את גדולי תלמידיו לכהן כצוות הרמי"ם בישיבה, כשהוא שימש כנשיא הישיבה.

כשנפתחה הישיבה בטבריה, היתה אז שממה רוחנית בעיר, הוא התבטא באומרו לבנו ששאלו מה לו לפתוח ישיבה במקום שכזה - כי הוא חייב גם לעשות דבר מה 'לשם שמים', והוא חש שהקמת הישיבה שם והצמחת בנים המגיעים ממשפחות מעט רחוקות, ולנוטעם בעולמה של תורה, זה ממלא את ייעודו להרבות שם שמים.

מלבד זאת אף מסר שיעורים לבעלי בתים בזכרון משה שע"י חברת 'קובעי עתים לתורה', והיה נוסך אהבת תורה אצל כל שמעיו שהתאבקו בעפר רגליו בתדוות התורה המיוחדת שנשך בהם.

לצד הקמת מוסדות, השקיע את עיקר מרצו בישיבה הגדולה בירושלים, שם העמיד לגיונות של תלמידים שגדלו לאורו, והיה כל אחד מהם כבן יחיד ממש. שיעוריו הבהירים היו לשם דבר בעולם התורה ונאמרו בבהירות מיוחדת לצד עמקות נדירה, כששמחתו המופלאה, עם ההדר החברונאי, הותירו בתלמידיו קול ד' בהדר.

לצד זאת הוא נודע בשיחותיו שהיו מתובלות מדברי אביו הגדול, ומדברי בעל ה'פחד יצחק' הגאון רבי יצחק הוטנר זצוק"ל. וכן בפקחותו המיוחדת שנודע כחכימא דיהודאי, שבחן שפתותיו, ידע להלך כנגד רוחו של כל אחד, וידע להעניק ולתרום לכל אחד מאלפי תלמידיו כאילו הוא בנו יחידו.

תפילותיו של ראש הישיבה זצוק"ל היו לשם דבר. רבי משה מרדכי זצוק"ל היה עובר לפני התיבה בתפילות הימים הנוראים, והתפילה משכה אחריה קהל גדול של תלמידים שהגיעו מידי שנה בשנה להיכל הישיבה להתפלל בישיבה, כשהכל גועים בבכי לאור הרגש הגדול הננסך בכל מילה שיצאה מפיו.

כן זכה להקים את המכון להוצאת ספרים 'אוהל תורה ברנובויץ', במסגרתו עסקו בעריכת והדפסת ספריו של מרן הגה"ק רבי אלחנן וסרמן הי"ד, וכן ספרי 'מראה מקומות' על הש"ס, וקבצי שיעורים ושיחות שהתקבלו בכל היכלי התורה.

מלבד זאת היה חבר הנהלת מפעל הש"ס, והיה קשור אף בהרבצת התורה בשכונת עזרת תורה ומאוחר יותר בשכונת רוממה, שם השפיע מדמותו המיוחדת על אופיה. בוגרי הישיבה יודעים לספר על קירבה מיוחדת עם ראש הישיבה לאחר נישואיהם, כשהוא טורח ומסייע בעדם בכל הנצרך

שליט"א ועוד.

מלבד גדלותו ויגיעתו בתורה, נודע בדמותו הסלבודקאית שעוצבה מבית אבא, ובלבו הרחום שהיה פתוח כאולם לכל דורש, נודע בהארת פניו לכל אדם, ובגמילות חסדיו לרבים.

פריחתה של הישיבה

לאחר שנים ספורות כיהן כראש ישיבת 'כנסת יהודה', ובמשך שלוש שנים הרביץ בה תורה יחד עם הרבנים לבית מאלין, ולאחר כמה שנים בשנת תשל"ז, החליט אביו יחד עמו להקים ישיבה חדשה בשם 'מאור ירושלים', כשמניין של תלמידים מ'כנסת יהודה' דבקו בהם להקמת הישיבה החדשה. היה זה לאחר שישיבת כנסת ישראל חברון עברה למשכנה החדש בגבעת מרדכי, ובבנייני הישיבה בגאולה שכנה ישיבת 'דבר ירושלים' בראשות הגאון רבי ברוך הורביץ שליט"א, אשר נאות לאפשר לתלמידים של הישיבה החדשה ללמוד אצלם בבית המדרש, ולסעוד את ארוחותיהם בחדר האוכל של הישיבה. היתה זאת עבורם עליה מתמדת מעצם השהייה בביתו של מרן המשגיח זצוק"ל, שדר בסמיכות לישיבה.

לאחר שנים ספורות, פגש הגאון רבי משה זצוק"ל בגאון רבי שמחה וסרמן זצ"ל שכינה בראשות ישיבת 'אור אלחנן' בלוס אנג'לס, שחפץ היה לעלות ארצה ולהעתיק משכנו לירושלים, והוא ביקש מרבי משה זצוק"ל שיכהן פאר בראשות הישיבה, והם הפכו לשותפים בפתיחת הישיבה בירושלים, על שמו וזכרו של מרן הגה"ק רבי אלחנן וסרמן זצוק"ל, וכך הוקמה ישיבת 'אור אלחנן' בירושלים, כשרבי משה זצוק"ל מכהן בה כראש הישיבה, ורבי שמחה זצ"ל מכהן כנשיאה. כעבור שנתיים ימים אף עלה רבי שמחה זצ"ל ארצה וסייע בפריחת הישיבה.

בהקשר לכך סיפר לימים שמי שיצר את השידוך המיוחד שהניב את ישיבת אור אלחנן לדורותיה היה מרן הקה"י זצוק"ל. מאחורי הגר"ש וסרמן זצ"ל היו שנים של פעילות נמרצת בהפצת תורה, ישיבה בצרפת בטרם פרצה המלחמה, ולאחריה פעילות עניפה ברחבי ארצות הברית, ולבסוף כ"ה שנים של עמידה בראש ישיבה בלוס אנג'לס. עם בואו לארץ, פנה אל מרן הקה"י זצוק"ל שהכירו מעת שלמדו יחדיו בישיבת נובהדוק. והוא יעץ לו להתחבר אל המשגיח מרן הגה"צ רבי מאיר חדש זצוק"ל, והמשגיח שמח על הרעיון, ועמו בנו, ראש הישיבה רבי משה מרדכי זצוק"ל, וכך שונה שם הישיבה ל'אור אלחנן'. ומה נהדר היה המראה של שניים מגדולי וזקני ישראל, הגה"צ המשגיח והגר"ש וסרמן, כאשר היו שוהים יחד בימים הנוראים, בתפילת 'כל נדרי', כשראש הישיבה רבי משה מרדכי היה עובר לפני התיבה, והמשגיח והגר"ש וסרמן לימינו ולשמאלו וספרי תורה בידיהם. אין לתאר את הרעד והרוממות שהיו עוברים בין התלמידים והמתפללים שזכרו זאת לאורך שנים.

בשנים הראשונות שכנה הישיבה בשכונת 'עזרת תורה' בירושלים, והיא הפכה למגדלור של תורה, שהצמיח מקרבו פירות הדר שאהבוהו ביותר ונקשרה נפשם בנפשו בצורה מופלאה ממש, והוא גידלם כבניו ממש, כשהוא עומד עליהם כמלאך האומר להם גדל, והטמיע בהם אהבת התורה ללא גבול, ויראת שמים צרופה, וחינוך להארת פנים וגמילות חסדים

עולם התורה, ובמרכזו אלפי בוגרי ותלמידי ישיבות אור אלחנן בארץ הקודש, התעטפו בבוקר יום רביעי ביגון ובכאב נורא, על השמועה הקשה והמרה, בסילוקו לשמי רום של עטרת נזר תפארתם, הגאון רבי משה מרדכי חדש זצוק"ל, ראש ישיבות אור אלחנן בארה"ק, אשר השיב את נשמתו ליוצרה בשיא פריחתו התורתית, בשנתו הע"ה.

עריסתו היתה בירושלים ב"ד בכסלו תש"א כבן זקוניו לאביו מרן המשגיח הגה"צ רבי מאיר הלוי חדש זצוק"ל, משגיח ישיבת 'כנסת ישראל' חברון, ולאמו הרבנית הצדקנית מרת צביה לאה ע"ה, בתו של הגאון רבי נפתלי מנחם הוטנר זצוק"ל, מרבני איישישוק בליטא, ובנו של רבי יוסף זונדל הוטנר זצוק"ל הידוע בכינויו 'רבי זונדל איישישוקר'. בשמחת הברית נקרא בשם 'משה מרדכי' על שמו של מרן הגאון רבי משה מרדכי אפשטיין זצוק"ל, ראש ישיבת חברון, שהיה דודה של אמו הרבנית ע"ה. בבית ענק של גדלות בתורה ויראה, הוא התחנך במסורת אבותיו.

בטל ילדותו התחנך בת"ת יבנה ברח' אבינועם ילין, אצל הגאון רבי יעקב קורלנסקי זצ"ל, ובישיבת 'תפארת צבי' אצל רבו הגאון רבי מיכל שלפוברסקי זצ"ל, ולאחר מכן גלה ללמוד בישיבת 'אור ישראל' בפתח תקוה, שם התחבב עד מאד על רבותיו הגאונים רבי יוסף רוזובסקי זצוק"ל ורבי יעקב ניימן זצוק"ל, ונודע כאחד המיוחדים שבה, ולימים תיאר הגר"י ניימן זצוק"ל כי הוא אחד מששת תלמידיו שייסדו מקומות תורה מפוארים.

זמן קצר אחרי הגיעו למצוות עלה ללמוד בישיבת כנסת ישראל חברון, שם עלה ונתעלה כאחד מהאריות שבה.

בהיותו ילד כבן שמונה הוא נתקף בסיבוכן בבטנו, והיה נתון בסכנת חיים של ממש. עם הגיעו לבית החולים, חששו הרופאים לחייו, ואמו ע"ה אמרה לו בבטחונה, שאם יקבל עליו עול תורה במסירות כל ימי חייו, יזכה שמשמים יסייעו לרפואתו, והוא אכן קיבל עליו זאת באמונה שלימה, ומאו זכה כל ימיו חייו לקיים את הבטחתו זו להשקיע עצמו בכל כוחותיו אך בתורה ועמלה.

רעיו בישיבת חברון מתארים בערגה, כמה דמותו היתה נודעת כאחד מבני העליה המופלגים ביגיעת התורה, ובעריבות התורה כמי שנלחם במלחמתה של תורה, וכבן זקוניו של אביו המשגיח מרן הגה"צ רבי מאיר חדש זצוק"ל היה יד ימינו, וסייע בעדו בישיבה כל ימיו.

עם הגיעו לפרקו, דיברו אודותיו נכבדות ובשנת תשכ"ו הוא נישא לרעייתו הרבנית שרה שתחי' בתו של הגאון רבי יהושע דב לפין זצ"ל, שהיה חתנו של הגאון רבי חזקיהו יוסף מישקובסקי זצוק"ל, מראשי ועד הישיבות בפולין ובארץ הקודש. לאחר נישואיו המשיך ללמוד בישיבה הקד'.

היה מראשוני המייסדים של חבורת האברכים של כולל כנסת ישראל חברון במחנה יהודה, כשהתקבצו ובאו ללמוד בה האריות מבני וחיניי ישיבת חברון, ומרנן הגר"י סרנא זצוק"ל והגר"מ חברוני זצוק"ל היו מוסרים שיעורים לפני בני הכולל, ואביו המשגיח הגה"צ רבי מאיר חדש זצוק"ל היה מגיע למסור שיחות מוסר ויראה, הוא היה מעמודי התווך והאריות שבחבורה, שנלחם בעוז במלחמתה של תורה, יחד עם רעיו הגאונים רבי משה יהושע כהן שליט"א ורבי אביעזר פילץ

"שפתיו דובבות בקבר"

מהדורה חדשה
לרגל היארצייט

ציוני הלכה הלכות אבלות

**ספר
לסוד**

למעלה מ-1000 פסקי הלכה ואורחות חיים
של מרן רבינו הגרי"ש אלישיב זצ"ל

שיעורי רבינו
על מסכת מועד קטן

ביאורים והערות מתלמידו המובהק
הגרב"צ הכהן קוק שליט"א

**”תלמדו הלכות אבלות היטב! בעיון!
אין לכם ממה לחשוש. אדרבה, הלומד
הלכות אלה, יקבל שכר כנגד כולם”**
(דברי רבינו זיע"א, פרק א', ציוני הלכה - אבלות)

בין פרקי הספר: לימוד הלכות אבלות, הלנת המת, אונן, קריעה, הלוויה, הספד, סילוקן של צדיקים טהרת כהנים, שבעה, ניחום אבלים, ברכת כהנים, אבלות בשבת ובמועדים, השתתפות בשמחות, קדיש ותפילות, קדימת החיובים, יארצייט, הזכרת נשמות, עילוי נשמה - כיצד, עליה לקבר

להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הפצה ראשית: ספריית-האחים גיטלר, טל: 03-5781817
ירושלים: מלכי ישראל 8 בפסג' / בני ברק: שלמה המלך 2 פינת עזרא

להזמנות: beithorah@gmail.com

**ספריית
אחים גיטלר**

ציילומים: העולם החרדי

היכל ישיבת אור אלחנן

קשה, לא הרפה מרצונו להרכיב תורה ויראה, באומרו שעל כף המאזנים עומדת הישיבה הקדושה שמסר כל נפשו עליה. לאחר מכן ספר לו מחותנו הגאון רבי ישראל מאיר וויס שליט"א ראש ישיבת נחלת הלויים, שתיאר כמה היה מלך בתפארתו ושימח כל אדם בתורה ועיונה, ואילו חשקת התורה החדיר בלב כל רואיו, וכמה היה מלהיב בעבודתו כל ימיו להתקרב לבוראו. הוא זכה להותיר אחריו בנין וחתנין רבנן כולם שוים לטובה, ויה"ר שיהא מליץ יושר לפני כסא הכבוד על משפחתו המפוארה וכלל בני הישיבה.

לאחר מכן ספר לו בנו ממלא מקומו הגאון רבי חיים אריה שליט"א ראש הישיבה, שזעק בקול מר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו, כמה שהיה אבא מסור לכל ילדיו ונכדיו שכה השקיע בחינוכם, עיקר משושי חייו היתה תורתו, וכשהוא הכין שיעור והיה עסוק בלב הסוגיא, לא היה שייך לשוחח עמו, והוא התנתק כלול ועסק רק בהכנת השיעור. ועם זאת היה מופלא באהבת הבריות, וגדלות האדם היתה מקור חיותו, והוא לימד אותנו כל ימיו שלכבד את הזולת זהו כבוד שמים, וכמה השקיע כל ימיו למען הזולת.

כן תיאר שאם הסבא מסלבודקה זצוק"ל היה קם מקברו ומחפש כיום היכן ניתן למצוא שלימות של 'גדלות האדם' שעליה מסר נפשו, הוא היה רואה דמותו של הראש ישיבה זצוק"ל והיה אומר - לזה התכוונתי כל הימים.

בתקופה האחרונה עם התגלות מחלתו הוא החל ללמוד סוגיא חדשה, של קבלת יסורים באהבה, ולמרות כל השנים שמסר נפשו על הישיבה, הוא זכה שהוא נסתלק מן העולם ממש במיתת נשיקה, ולבני הישיבה אוכל לומר, שכולם ניסו להתחזק ולמסור נפשם עליו, והוא אכן אמר לא אחת שדאגתו אינו עליו, אלא על הישיבה שכה דואג על כל אחד מבניה, וכפי הנאמר ברא כרעיה דאברה, יתן ד' כח שנוכל להמשיך בדרכו המיוחדת כפי שרצה ושאף כל ימיו.

חתנו הגדול הגאון רבי צבי ויינפלד שליט"א ראש הישיבה, קונן בקול מר ואמר כי גם לאחר שהתגלה במחלתו הקשה לאחרונה, וראה את החיזוק הגדול של בני הישיבה בעבורו, הוא אמר לו בגילוי לב, אולי היתה שוה כל המחלה נוכח החיזוק העצום שרואים בישיבה מבניה.

לאחר מעמד הקריעה, וזעקות השבר ששמעו מתלמידיו הרבים, נאמר הקדיש, והחל מסע ההלוויה לעבר הר המנוחות בחלקה מעל 'אהל החיד"א', שם נטמן ברגבי העפר, לקול בכיית אלפי תלמידיו ורעיו שמיאנו להיפרד מדמותו המיוחדת.

המנוח זצוק"ל הותיר אחריו את רעייתו הרבנית שרה שתחי', אחיו הגאונים: רבי אהרן שליט"א, רבי נפתלי שליט"א, ורבי יוסף שליט"א, ובניו הרבנים הגאונים: רבי חיים אריה שליט"א ראש ישיבת אור אלחנן, רבי יצחק שליט"א מראשי הישיבה לצעירים, רבי דוד שמעון שליט"א מרביץ תורה בישיבה, רבי אלחנן שליט"א ורבי יהושע דב שליט"א מחשובי האברכים בירושלים, וחתניו: רבי צבי ויינפלד שליט"א ראש הישיבה, רבי צבי פסח כהן שליט"א מרבני הישיבה, ורבי זאב רוטנברג שליט"א מחשובי האברכים, נכדים ונכדות הממשיכים את מורשתו המופלאה.

טוב על הרבנית שתחי', ומשפתחך המרוממת, וכל בני הישיבה שנותרו כיתומים בהעדרך.

לאחר מכן ספר לו הגאון הגדול רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א, ראש ישיבת פוניב'ו, שפתח במקרא 'ותצא אש ומצאה קוצים', האש שרפה את המוכרח שבמוכרח, בשיא פריחתו. הוא הביא את המקרא 'איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב', בתארו שזהב עוד לפני שהוציאו אותו הוא כבר זהב, אבל כשעושים ממנו תכשיט הוא משתבח, וראש הישיבה זצוק"ל, מהיכן הוא בא, מבית אבא של המשגיח הגה"צ רבי מאיר זצוק"ל, בית של קודש קודשים, כבן זקונים לאביו, והזהב התפתח ועשה עצמו כתכשיט מופלא, לא ניתן לשכוח את דמות דיוקנו שהיה לו מבית אבא, וכמו שאומר המהר"ל 'שמע בני מוסר אבין', שמוסר ניתן לשמוע רק מאבא, והוא היה דמות דיוקנו של אבא שלמד ושמע ממנו אורחות מוסר ואותם הנחיל בלבבות תלמידיו כל הימים, והיה מסור בלב ונפש להמשיך מורשתו.

עוד קונן, שדוד המלך אמר 'צמאה לך נפשי כמה לך בשרי', כי לא היה לו דבר בעולמו מלבד הקירבה להקב"ה, כך הנפטר הגדול, לא היה לו דבר בעולמו חוץ מתורה ויראת שמים, וזהו הנאמר 'צדיק כתמר יפרח', כתמר שמפריח לרבים את פירותיו. חז"ל אומרים שצדיקים אינם מתים, והוא הותיר אחריו פאר שבפאר, כל בחור בישיבה חש כאילו הוא אביו ממש, ובוודאי יהיה מליץ יושר בעבורם ובעד כל בני המשפחה, הוא ביקש מהנפטר שעולה לפמליה של מעלה, שיבקש מהקב"ה שיאמר לצורתינו די ומחא ד' דמעה מעל כל פנים.

לאחר מכן ספר לו אחיו הגה"צ רבי נפתלי חדש שליט"א משגיח הישיבה, שזעק בקול מר 'צר לי עליך אחי נעמת לי מאד', היית לי כאח וכו'. נאמר בחז"ל גדולה מיתת צדיקים יותר משריפת בית אלוקינו, זה חורבן נורא עבורנו, ועבור הישיבה שהיית לה כאב ממש כנשא האומן את היונק. הוא סיים כי בני הישיבה צריכים להתחזק מכך להמשיך במורשתו המיוחדת להרבות תורה ועמלה.

הגאון רבי זלמן גורמן שליט"א ר"מ בישיבה, פתח באומרו שמוכא בחז"ל כי זכות היא לנפטר שהותיר אחריו זרע ברוך ד' הממשיך בדרכו המופלאה, וזכה מורינו ראש הישיבה זצוק"ל שהותיר אחריו זרע ברוך ד' כמותו, ועל פי צוואתו הוא ביקש למנות את בנו הבכור הגאון רבי חיים אריה שליט"א למלאת את מקומו בראשות הישיבה וכל המוסדות, ויחד עם חתנו הגדול הגאון רבי צבי ויינפלד שליט"א שיכהן אף הוא בראשות הישיבה, הם ימשיכו לכהן פאר בראשות הישיבה וזכותו תעמוד להם לימין להמשיך מורשתו המיוחדת לדורי דורות.

רעו וידידו הגאון רבי אביעזר פילץ שליט"א ראש ישיבת תפרח, פתח באומרו שקשה להספיד אדם חי, שהיה מלא חיות כל ימיו, אך המציאות זועקת 'ווי' על סילוקו של ראש הישיבה, לא רק בירושלים, אלא בטבריה ובראשון לציון ובכל מקום שניתן להפיח תורה ויראת שמים. הוא המשיך ואמר שכל תלמידיו שזכו ליהנות מבארו המפכה, כגברא רבה, חשים את חסרונו הגדול, אבל האחוה הפרטית שלנו, אשר למעלה משישים שנה ינקנו בבית הגדול הן בישיבה קטנה והן בישיבה גדולה בביתו הגדול של האבא זצוק"ל, ועל כך מקונן אני - 'צר לי עליך אחי כי נעמת לי מאד', כיצד כל ימיו היה בחיות להרבות תורה ויראה כמו שינק בבית הגדול כל ימיו וגם בתקופה האחרונה שחלה במחלה

להם בכל שלב ושלב מאורחות ימיהם, כשראש הישיבה קשור בתלמידיו אף שנים רבות לאחר עזיבתם את הישיבה בכל דבר וענין.

אשכנזיה דרבי

לפני מספר חודשים חלה ראש הישיבה זצוק"ל במחלה קשה, ומאז אושפז לסירוגין בבית החולים כשהוא עובר טיפולים קשים ומרים להחלמתו. למרות מצבו הרפואי הקשה, הגיע בחג השבועות האחרון לישיבה למסור שיעור כללי תורני בסוגיא הנלמדת בישיבה, ותלמידיו היו שרויים בשמחה עצומה על כך. הגעתו לוותה בהתרגשות עזה, וניכר היה כמה בני הישיבה כמהים לדמותו המיוחדת שכה מלווה אותם כל הימים, ובני הישיבה קיבלוהו בחמימות רבה, בשירה ובזמרה, והוא נעמד עליהם למסור את שיעורו בהדרת כבוד, כשהוא מחבב את הרגע שבו זכה לעמוד על משמרתו כבעבר, ודיבר אודות החיזוק הרב שהוא מקבל מהרבים שמייחלים לרפואתו.

בשבוע האחרון הידרדר מצבו הבריאותי, ולצידו שהו תלמידיו ומקורביו, ונישאו תפילות רבות להחלמתו, אך בשעות הבוקר של יום רביעי עלה בסערה השמימה כשליד מיטתו נמצאים בני המשפחה ותלמידים שזעקו 'שמע ישראל' ואמרו את פסוקי הווידוי בבכיות קורעות לב. וכך למגינת לב אלפי תלמידיו שהתקשו לקבל את הבשורה המרה על סילוקו בשיא פריחתו התורנית.

עם היוודע דבר פטירתו הוסרה הפרוכת בישיבת 'אור אלחנן', וקהל אלפים החל נוהר לעבר היכל הישיבה שבשכונת רוממה, כשזעקות השבר נשמעו ברמה בהיכל הישיבה שפונה מספסליו, ומחוזה לו, כשרבבות בני תורה וראשי ישיבות בראשות גדולי תורה החלו להתאסף בהיכל הישיבה.

את מסכת ההספדים פתח אחיו הגה"צ רבי אהרן חדש שליט"א משגיח ישיבת מיר, שקונן עליו בקול נהי 'אוי הגאון רבי משה זצוק"ל אחי וראש, כמה יישמת כל חיין את שלמדנו מאבא זצוק"ל, להרבות תורה ודעת בכלל ישראל, כמה מקטנותך ועד יומך האחרון היית שקוע בתורה, והיית משמח אלוקים ואדם, לכן היה פתוח כאולם לכל אדם, 'בנית עולם מופלא של תורה, בנית אנשים, ובנית ישיבה מופלאה, כולם ממאנים להיפרד מדמותך המיוחדת'.

גיסו הגאון הגדול רבי ברוך מרדכי אורחי שליט"א ראש ישיבת עטרת ישראל קונן עליו בקול מר, 'צר לי עליך אחי רבי משה, נעמת לי מאד'. הטעם המיוחד של נצר סלבודקה הלך מעמנו בחטף. הגמרא במו"ק אומרת 'כי נח נפשיה דרבינא, פתח עליה ההוא ספדנא תמרים הניעו ראש על צדיק כתמר, נשים לילות כימים על משים לילות כימים, אמר לו רב אשי 'ההוא יומא מאי אמרת אמר ליה אמינא אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי קיר'. מורי ורבותי, הצער הגדול הוא שזה באמצע הפריחה והלבלו, באמצע הפריחה ממש, הקב"ה ברא מידה של פריחה, ועל זה אנו בוכים על צדיק כתמר יפרח, בשיא פריחתו, שהשקיע כל ימיו בהרבעת תורה, ולא ניתן לתאר עד כמה גדולה האבדה, כמה שהשווער אהב אותו, והיה קורא לו 'אזיסע'ר רבי משה'. הוא סיים בדמע באומרו, תעלה לכסא הכבוד, ותמליץ